

ter med et Træsværd, den Anden med et Jernsværd; thi vi staae kun ganske Enkelte mod en engang sluttet Masse, og det vil derfor være unyttigt at forfølge Sagen under disse Omstændigheder, da det ikke kan staae noget praktisk Resultat.

H. Sager: Jeg troer, at den ærede sidste Taler igjen har bragt Forhandlingen paa det rette Standpunct. Det er ganske vist, at denne Forhandling tildeels mangler sit egentlige Udgangspunct, at den ligesom er uden Regeme, da der intet Endringsforslag er stillet, og der ikke heller, som den ærede sidste Taler har tænkt sig, kan blive nogen deelviis Afstemning. De ærede Herrer, der her ville hævde deres Anskuelse, idetmindste til en vis Grad, imod Fleertallet, burde have vist deres alvorlige Villie ved at stille Endringsforslag, kæmpe for dem, og først, efterat de vare faldne, stemme for eller imod Fleertallets Forslag. (Taleren indgik: Ja, men Formanden har nægtet mig en deelviis Afstemning).

Formanden: Jeg skal oplyse, at det forholder sig fuldkomment rigtigt. Den ærede Rigsdagsmand har henvendt sig til mig, da Forhandlingerne begyndte, med den Bemærkning, at han ønskede en deel Afstemning, hvortil jeg svarede, at dette her ikke kunde lade sig gjøre. Denne Behandling er nemlig efter den Naade, hvorpaa den er taget, lig 3die Behandling af et Lovforslag; der kan altsaa vel stilles Endringsforslag, men, naar ingen Endringsforslag ere stillede, staae foreligger Sagen til Behandling i sin Heelhed, og derved kan ikke nogen deelviis Afstemning finde Sted.

H. Sager: Der er gjentagne Gange talt til os, som om vi vare ikke blot Klager, men ogsaa Dommere i denne Sag; vi have været Dommere, da vi stemte over Tillægsbevillingsloven, men vi ophørte fra det Dieblif af at være Dommere, og vi maae selv erkjende, at vi nu ere hverken mere eller mindre end Anklagere. Der er en anden Domstol, som skal fælde den endelige Dom, og vi stole paa, at den dømmer retfærdig; idet vi afgive vort Votum, staae vi afgive vi det kun som Anklagere. De Mand, der have stillet sig frem og for-

manet os til at være Dommere, have sandelig heller ikke arbejdet, som om de vare Dommere i denne Sag, i hvilken de foreholde os ikke blot at være Anklagere. Hver paa sin Viis ere de gaaede til Overligheder. Den ærede Rigsdagsmand for Frederiksborg (Niemi) vilde have sin Mening gjort gjældende, netop fordi hans Forslag skulde være farligere for de afgangende Ministre: i en vis Forstand fremstillede han sig som Anklager til enhver Priis. Den ærede Rigsdagsmand for Horsens (Lutein) derimod fremstillede sig ikke blot som det astraadte Ministeriums Forsvarer, men som en Forsvarer, der bliver varm under Tvivlen om den Sags Godhed, han strider for; han appellerede til det danske Folks Mildhed, til en højere Retfærdighed, næsten i Modsetning til den almindelige menneskelige Retfærdighed. Han tilligemed den ærede Rigsdagsmand, der talte for ham og senere igjen har haft Ordet, søgte at godtgjøre, at man kun skulde nægte Summerne, naar det kunde bevises, at Rustningerne havde været aldeles unødvendige, ja, der blev endogstaa sagt, at „Umuligheden af en Nødvendighed“ skulde bevises. Den ærede Rigsdagsmand for Horsens (Lutein) gif endogstaa saavidt, at han fremmanede for os de afgangende Ministre, vandrede med Bettelstav og vækkende Folks Medlidenskab, efterat Dommen var faldet. Men disse Betragtninger høre til et senere Trin af Sagen: Retfærdigheden maa først see Tydeligt, staae kan der senere blive Tale om Naaden; det gaaer ikke an altsor letfindigen at vise Naade, navnlig her, hvor Folkets Ret i dens yderste Udstrækning er paa Spil, den Ret, som har været truet og hver Dag i Fremtiden kan blive truet. Gaandhave vi ikke den Ret, fordi vi skulle være milde og skulle benaade, staae vil det for en Deel blive vor Skyld, om Retfærdigheden senere ikke vil herske heri Landet. En Forsvarers Rolle er altid en smuk Rolle og en naturlig Rolle, indtil det kommer til et saadant Punct, at det er nødvendigt at blive Anklager, og derfor troer jeg, at dette Thing har været langsomt i at tage Beslutningen om Anklagen; men, naar det har taget sin Beslutning, staae troer jeg med de ærede Talere, der have talt for